

מסכת שבת

פרק יט משנה ה

קָטָן נִמּוּל לְשִׁמְנָה, לְתַשְׁעָה, וְלַעֲשָׂרָה, וְלֶאֱחָד עֶשֶׂר, וְלִשְׁנַיִם עֶשֶׂר, לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר. הָא פִּיצָד. כְּדַרְכּוֹ, לְשִׁמְנָה. נוֹלַד לְבֵין הַשְּׁמִשׁוֹת, נִמּוּל לְתַשְׁעָה. בֵּין הַשְּׁמִשׁוֹת שֶׁל עֶרֶב שַׁבָּת, נִמּוּל לַעֲשָׂרָה. יוֹם טוֹב לְאַחֵר הַשַּׁבָּת, נִמּוּל לֶאֱחָד עֶשֶׂר. שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, נִמּוּל לִשְׁנַיִם עֶשֶׂר. קָטָן הַחוּלָה, אֵין מוֹהֲלִין אוֹתוֹ עַד שְׁיִבְרִיא: